

השיעור שליהם

בשחול רבי מאיר שפירא מלובלין את רעיון
לימוד הדף היומי, אחות ממערותיו הייתה לאחד
את כלל ישראל באמצעות לימוד יומי משותף,
חוצה גבולות ומגרש על פניו מרוחקים ■ ביום,
כמעט בכל מקום שבו מפכבים חיים יהודים ישנו
גם שיעור בדף היומי, לפעמים **במקומות היכי לא צפויים**, ועם **ציבור משתתפים ססגוני**, מכל
מגזרי היהדות התורנית ■ 'משפחה' מגיש לכבוד
הగיגות 'סיום הש"ס' פוריקט מיוחד

צילום: פלאש 90, אוריה תדמור,

_chananya_kramerkolrom_multimedia, AFP

פנסיונרים בפועל

בנין החמשים פלוס' בסנט'ורי ויל', נאחזים בעוז לימודי הדף היומי | ויש גם מרצה אורח' בדמותו ואשי ישיבות הנקלעים למקום

שנה סיבה נוספת לכך שmagid שיעור חלופי ייקח את מקומו. בקהלת גודלה כל כך, של אנשים שנמצאים כל הזמן בתנועה – קהילת דירפילד ביץ' מושכת הרבה מאוד מברחים, חלוקם דמויות וככבודות מארוד ביהדות הרחרדיות. "כמעט כל יום אני יכול לפגוש בקהל רב או בראש ישיבה בארץ ישראל, מליאקודה או מניו-יורק", מספר מגיד השיעור, שלפעמים מכבד אורחים רמי מעלה במסירת השיעור.

בקהלה שהודיע התורני של המשתתפים מתרפרש על פני קשת רחבה מאוד של רמות, הוא מצין, זהאתגר של ממש, לבנות את השיעור כך שייתאים לכלום. "במקביל", הוא מוסיף, "יש משחו מוגש מאוד במפש עם מוקבץ אנשים מכל קצחות הקשטים. וזה אחד הדברים

שהופכים את השיעור ליהודי מאד". משתתפי השיעור, גם הפנסיונרים שבhem, מנהלים חיים עמוסים מאוד. מה שאומרו, שיעינו האחת של הרב אידי למון צרכיה להיות צמודה כל הזמן לשעון, כדי לוודא שהשיעור יסת沆 בשעה הקבועה, עשר בבוקר. מטבח הדברים, עובדה זו מגילה את אפרות ההעמeka בלמידה, שאליה ניתן היה להגיים.

"אני תוהה אם כוונתו של הגאון רבי מאיר שפירא מולבלי היהיטה שליחים שילמדו את הדף תוך עשרה", הוא מציין, בכל אופן, הוא מעודד משא ומתן בין המשתתפים ועונה לשאלות המופנות אליו מן הקהל. בעינויו, נוכחותם של אורחים מכל רחבי העולם מהHIGHSAה באופן החזק ביותר או יכולתו של הדף היומי להזק את האחדות בעם ישראל". מטרת הדף היומי היהיטה שהיהודי יוכל למדוד את הדף בקהלת אחת הימים, ולהמשיך בדיקות במקומות שבו הפסיק, גם אם נאלץ לנודד לקהילה אחרת במהלך היום".

זו הסיבה לכך שהוא מקפיד שהשיעור יהיה צמוד לתכנית המתודיקת של לימודי הדף. "ישנן קהילות, שבחן משתתפים אותם אונשים כל יום, והם ירשו לעצם לטסות מעט מהקצב הקבוע. אבל כאן, אונשים כל הזמן באים וחולמים, ולכן אנחנו מקפידים להיזמד להכנות הלימוד המתודיקת הנלמדת בכל מקום בעולם".

עם גמלאים רבים כל כך בציור המשתתפים, רבים מהHIGHSAה המבוימים כאן באים לידי ביטוי באופן יהודי ביתוה. "לחקל מהשמות שאני מזכיר, יש משימות שונות מאוד עבור אנשים אלה", הוא מספה. "לדוגמה, אם יצאתי משוחו בשם רב משה פינשטיין זצ"ל, היו אנשים בקהל שהיו שכנים שלו ברחוב, או נשואותיהם שמרו על ילדיו. הם יכולים להבין באמת איו דמות הוא היה, ומה זה אומר כשאני מצטט פסק הלכה משמו".

דוד סוסמן

היום 'ישראל העזיר' שבديرפילד ביץ', פלורידה, רוחקה מהlicity – למרות שמה – בית ועד לאנשים צעירים. זו, מצינה בഗאון מאות משתתפים, כולל תושבי סנט'ורי ויל', קהילה מסווגת עבר בני 50 ומעלה, רבים מהם פנסיונרים, ראשי משפחות בנות שלושה וארבעה דורות.

בית הכנסת, השוכן במבנה מוקשח ורחוב ידים, מארח את שיעורו של הרב ישראאל אידי למון בדף היומי, שיעור שמושך כשמונים משתתפים בעונה, כפי שמכונה החורף בפלורידה.

גם בחודשי הקיץ, כשהרבים מתושבים המקומיים נודדים צפונה, מונה השיעור קהל נכבד בן כ-20 עד 25 משתתפים.

لتפקדו נכנס הרב אידי למון אך לפני ארבע שנים, אלום השיעור בדף היומי נוסד בשנת תשנ"ה. לפני הגיעו לרשות הקהילה, נמסר השיעור בימים השבוע

שלושה שיעורים, משפחה אחת

שיעור יומי שמתאים בשלש פעמים נפרדות möglich ליהודי מנצ'סטר להשתתף בכל יום - בשעה הנוחה להם ביותר

היא לספור חמשה מניינים משתתפים. במחזור הלימוד האחרון, מנו שלושת השיעורים לא פחות מ-175 משתתפים. גודלה של הקבוצה מוגש כזרה בולטת יותר בשבתו אחר הצהרים, (או במוצאי שבתות, בחורף), כשותקיים רק שיעור אחד ביום, ורבי שמחה ניצב מול אלם מלא בתלמידים קשובים.

המשתתפים בשיעורים אלה מרכיבים קבוצה סגונית המייצגת את כל חגי היהדות בקהילה שבמנצ'סטר. אברכי כולל, אנשי עובדים ונסיונרים, תלמידי חכמים מובהקים לצד בעלי בתים פשוטים. חסיד בעילאי יושב כתף אל כתף לצד בעל התשובה עטו כיפה, שעורי התורה נפתחו בפניו לדוחה בזוכות שיעור זה.

במהלך הימים, הפכה מנצ'סטר למקום לימודי, ורבים מהזוקנים מהפך דרמטי זה, בין היתר, לזכותו של השיעור בדף היומי.

תלמידיו של הרב במנצ'סטר משבחים את הביריות, את השלווה, ואת אוירית השמחה שהוא מפיח בכל שיעור על הדק.

הוא עונה טוב טעם ודעת לשאלות המשתתפים, לפעמים אף צופה אותן בראש, לפני שמספרים לשאול, ומסביר את הפשט בגמרא בבהירות נפלאה, המלווה במנה גדולה של 'לומדות' - החל מהראשונים וכלה באחרונים. אם החזן מאפשר, סיפור מותאים או רעיון

מוסרי, ולפעמים אף קורטוב של דעת כליל מצטרפים אל המארגן. מרכז שוינגר מדבר בשם של משתתפים רבים, כשהוא מגדר את השיעור בדף היומי כציר העיקרי שליליו סובב היום כולם. הם זוקפים לזכותו של הרב במנצ'סטר את העבודה שאפשר להם לקנות חלקים שלמים בש"ס, שבעלדי לא היו זוכים למלאו. "אם 'מחזיקין ראש'," הוא אומר, "שום דבר לא קשה מדי, אולי רק קצת מסובך".

הקיי הזה, מסייעים הרב במנצ'סטר ובני קהילת מנצ'סטר את המחוור החמיישי של לימוד הש"ס, והם מzapפם, איך לא, שהקבוצה רק תגדל.

דוד סוסמן

אלו כל יהודי במנצ'סטר, אנגליה, ותראו באיזו התלהבות הם יספרו לכם על שיעור 'דף היומי' של הרב שמחה במנצ'סטר. כולם לומדים עם כולם באותו השיעור. אך לא בטוח שהם נפגשים מדי יום.

מוסבך? דווקא לא: שיעורו של הרב במנצ'סטר נמסר שלוש פעמים ביום, ואכן, המשתתפים בכל אחד משולשת השיעורים מרכיבים קבוצה אחת. אלא ששולשת השיעורים - האחד מוקדם בזוהר, השני בתחלית הערב והשלישי בלילה - מעניקים לחברי הקהילה את מרחב התמןון, כך שוכבו להשתתף בשיעור שונה להם, ואף להחליק מדי פעם את מועד השיעור בהתאם לצורך.

כל אחד משולשת השיעורים מתחילה ומסתיימת באותה שורה בוגרא, מה שמקל על המעבר משיעור אחד לשנהו.

הרבי שמחה במנצ'סטר ידוע בהתלהבותו המודבקת והסבירתו הנפלאה, אליהן נלווים מפעם לפעם Tablatoות מסווגות או אמצעי המכחשה אחרים. בסיסת עירובין, למשל, המונחים בגמרא והבררו באמצעות צירורים תלת-מדדיים. בסיסת יבמות, עצי יהסין שורטטו כדי להמחיש את התרחישים המסתובבים והנדירים שמתרארת הגمرا. במקומות המתאימים, הביא רבוי שמחה גם דוגמאות לכטובה, נעל חalice, זוג תפילין באמצעות תהליך הייצור, ובעת הלימוד של מסכת חולין - אפילו איברים שלמים של בהמה שחוטה.

מגדי השיעור פותח את שיעורו מדי יום בברכת מזל טוב חמה לבני השמחה המשתתפי השיעור. בעיתות אבל, ר"ל, נאמרם דברי חיוק. מרכז שוינגר, משתתף ותיק בשיעור, שמלווה אותו מאז 'יסודן', מספר כי מאפייניהם אלה תורמים לאוירה של קרבה בין משתתפי השיעור, שנוננת תחושה כאילו כולם בני משפחה אחת. משפחה די גודלה, יש לציין.

השיעור התחליל במסכת ברכות, לפני שלושים ושבע שנים, בהשתתפות חמישה אנשים. עד לסיום המסכת, נמנו עם משתתפי השיעור 35 איש, ולמהורתם, עם תחילת הלימוד במסכת שבת, נבראו נינו

אין לך חורין

שיעור הדף היומי בכלל מעשיהו מרכז סביב שלשות של משתתפים, בעלי תשובה,
יהודים חרדים ודתים מלידה, מכל העדות והגוננים

לכלא למטרה זו, בעוד את השיעורים האחורים מוסרים האסירים עצמם. בדרך כלל, משתתפים בין חמישה-עשר למשונה-עشر אסירים, המרכיבים את הפסיפס המגוון של האגף התורני: בעלי תשובה, אסירים בעלי רקע דתי, חרדים ואפלו תלמידי חכמים.

"ג', גם תלמידי חכמים", הוא מודגשת למשך התמייה שבקהלנו. "לא כל מי שנמצא בכלל הוא פשוט מועמד או עבריין בקנה מידה ארצי. מספיק שימושו בבנה מרופסת בלבד שקיבל את כל האישוריהם הנדרשים או טוותם כלשהו שחלה ברישומי המס, כדי להגיע לאן, ואפלו לשום לא מענות. כך יכול להיווצר מצב של יהודי תלמיד חכם ובר אורוין, היושב בכלא ומנצל את זמנו לעיסוק בתורה".

ואם יתמהאי מכך יכול למודד גמרא מתוך יישוב הדעת ועמק העין במצב מודרך כל כך, מצהיר הרוב בניויריל לא היסוס כי הדבר אפשרי בהחלט, ואפלו הגינוי למדוי.

"דוקoa בכלא קל יותר להתמסר ללימודו. אין את טרdot הפרסה המעליקות, את טרטורי הסלולרי הבלתי פסיקים ואות הקשיים הנורמלילים המלולים את החיים האזרחיים. אין צורך לפקות זמן בערב כדי לצאת לשמחות או לארוחות משפחתיים, ואפלו לאסיפה הוריות. לאסירים יש פנאי בשפה, וכאשר מתרגלים למצוות שדוקoa הלמוד נותן את החשק ואת התקווה להמשיך ולשורך, בבחינת 'ולוי תורה' – אבדתי בעני'. מבחינה מסוימת, הכל יכול להיות מעין מערת רשב"י שם אפשר להתעלמות ולהתקדם ברוחניות, ולהספק למדוד עוד וudge. לא הייתה מרווח מעמד ושומר על השפויות ללא הלימוד, וכמוני גם רבים אחרים".

"פיקודי השם ממשיחי ל", משלים את הדברים בוגר נוסף של האגף הדתי במעשיהו, הלא הוא הרוב שמואל בן עותה, שנכלא 'בעונ' הרבעת תורה מעיל ליתדרים הבלתי רשיימים. "כמי שהשתתף באופן קבוע בשיעור זה אני יכול להגיד שהשיעור הזה מהיה נפשות ממש. אנשים שנכנסו כבויים ושפויים יצאו עם אוור בעיניים ושםחה אמיתית, תצאה של ספק נפשאי אידיה. השיעור הוא כמו כל שיעור אחר על פני כדור הארץ; גם כאן המשותפים פעילים, מקשים קושיות, מעוררים שאלות ולומדים בחשך ובהתהבות.

"בעלי תשובה הטריים, או אנשים חסרי רקע ישיבתי הולם נערומים באסירים האחרים כדי שיוכלו להבין את השיעור, ולא נדר למלות חברותא יוצאת דופן בין תלמיד חכם שתורתו אומנותו שסימן כבר ש"ס יותר מפעם אחת, לבין אדם שחייב להיכנס לעולמה של תורה. זו כי יינס לשיעור הזה בעיניים קשורות, לא עלה בדיון שמדובר באסירים".

לדבריו, השיעור הזה מועד במקורו לשוכני האגף הדתי, אך בין משתתפי השיעור יושנים גם אסירים מאגפים אחרים."

כאשר מסיימים האסירים מסכת, הם עורכים, מקובל, סיום, שוגם הוא מקבל גוון יהודי ויוצא דופן. מתקצבים המוגבל ורוכשים האסירים בקנטינה מעט ממתוקים, עוגות או פיצוחים. "לעתים קרובות, נוטלים האסירים עימם את מנת ארוחות הצהרים שהם מכינים בעצמם מחומריה הגלם שאותם מספק הכלא, ומשדרגים אותה מעט לקראת הסיום", מספר הרב בן עיטו, שארגן בעצמו לא מעט סיומים כאלה.

"בארוחה הוג' שופכת מיד לסעודה מצויה של ממש ישבים זון רב, שרים ואומרים דברי תורה, וכמובן מכבדים את מגיד השיעור בסיום ובתחלתה של המסתכת החדשה.

"יש כאן הרבה מארוד אורחה ושמחה, הדוחה את החושך האפרורי המدقך של החיים מאחוריו הסורגים".

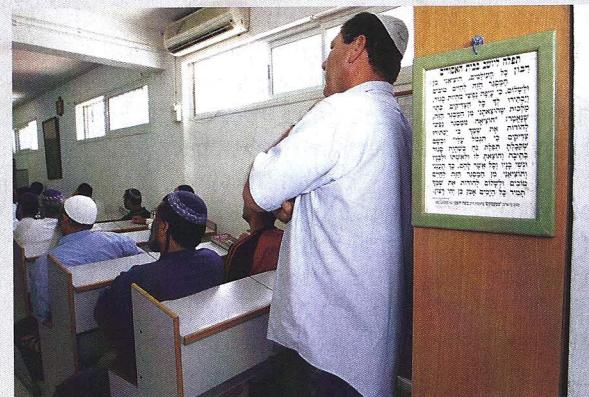
יאיר שטרן

מש צהרים חמימה יוקדת בעוז על גבו הלבן של הקרון, המכוסה לחלוטין באבק אפרורי, מסמatta לרוגעים מספר את עיניהם של הנכנים לתוכו. גם מבפנים אפשר לחוש באווירה הקדרונית משחו התליה ועומדת בחלל האוויר הדחוס. מינימלי פשוט הכלול ספלים ושולונות באים בימיים, וקירות צבעם הלבן לא ניכר עוד, אבל קדושתו של המקומם, מקדש מעט, מתחפה על הכל.

את את נכנים הבאים, מבט כבוי בעיניהם, והם דומים שלגופם מספרים באמם על היוטם של אלו אסירים, המרצים את עונשם באגן הדתי שבכלא מעשיהו. השעה עתה היא שיטים ערשה בצהרים, השעה שבה מתחילה שיעור הדף היומי הנלמד בכלא מדי יום ביום.

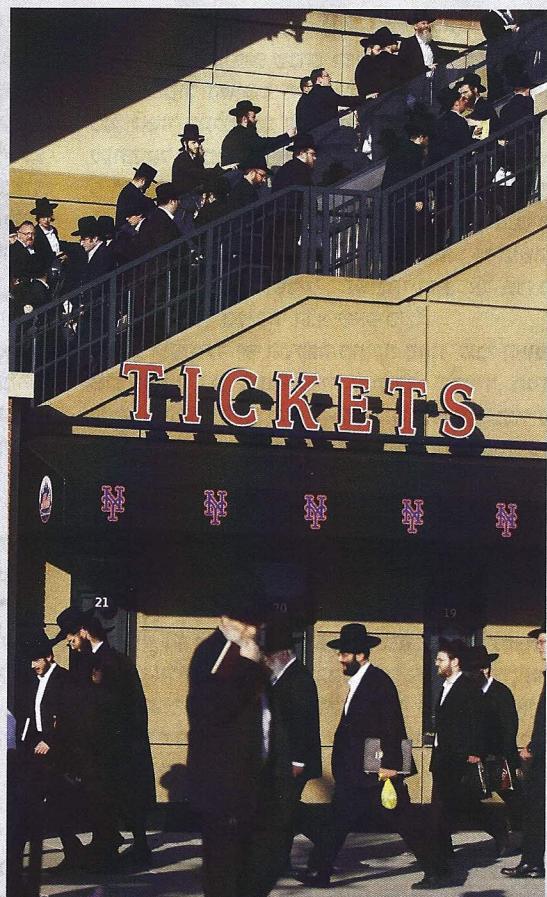
כז, וזה טעת. גם למקומן הנידח הזה, המאכלס ציבור שבללו הגודל, איןנו נמנה עם העידית שביעדיות שבעם ישראל, הגיעו קרני האורה הללו, חלק מתכניתו הכלול עולמית של הגאון רבי מאיר שפירא מלובין. גם אלו שגורלם לא שפר עליהם, אלו שנכשלו או הושלו בזדון או בשוגג בעירות מכל סוג שהוא – וכמובן, גם כל אותם אסירים שנכלאו על לא עול בכם – מניחים בצד את כל DAGOTIHIM, ומוצאים נוחם וудיד בין דפי הגדרא האהבה, המשכיה מהם לשעה קלה את מצם הקודה.

"בשונה משייעורים אחרים, השעור בדף היומי בכלל איןו מהווים חלק מתכנית החובה של האסירים באגן התורני", מספר לנו ח"כ לשעבר, הרב שלמה בניויריל, שהשתחרר לפני גמן לא רב מאותו מקום בדיוק. "זהו שיעור שנמדד על ידי מגיד שיעור חיצוני שmagu במיוחד

שיעור יומי בקרון האחורי

יותר משני עשור שנים מתקיים שיעור דף היומי בקרון האחורי של הרכבת מפאר ווקוי למנהטן | בסיום המשתתפים חוגגים עם 'הRING' וכוסית 'לחים'

לקוראו על השיעור המעניין. "לפעמים ישנים נושאים שקשה לדzon בהם ברכבת, אך זה מעניק חיוניות לנסעה".

במשתתפי השיעור ישנים נזקנים ועורכי דין ואך עובדים בחנות האלקטרוניתika B&H ובשרות התחרורה העירונית (MTA) של ניו יורק. למropa הפלאל, לא כל המאזינים לשיעור יהודים, וישנם אף לא-יהודים המתעניינים בקביעות בשיעור. ובשיעור 'דף יומי' כמו בכלשיעור גרא, כשמסימים מסכת – מתקיים במקום 'סיום' קטן, כולל מעט תקרובת ושותיה, "זה היו גם אלה שיביאו שתיה חריפה או העיריג", מצין הרוב לנו, מגיד השיעור. ממש יותר מאשר שני טנאים שהלפפו נעשוו שני סיומים על כל הש"ס, כשם הם נהגו ברכבת.

עם זאת, מגיד השיעור אומר כי לא תמיד קל למסור שיעור ברכבת. אי אפשר להתלהב ולהרים את הקול, ואך אפשר לראות את הקhal כי הקhal, לפעמים, ישב ארבע שורות מאחוריו... מיכל איש שלום

מה לבזו את זמן הנסעה ברכבת? שאפשר לנצל אותו לשיעור 'דף יומי'? זו הייתה השאלה שהרחחה את אריה מרוקוביין, מנכ"ל מניי ניו יורק שנושא בכל יום ברכבת של חברת LIRR למנהטן. הדבר היה לפני יותר משבועים ואחת שנה, ומרקובויין, פנה לרבר פסח לרנה, סגן נשיא המועצה הלאומית של 'ישראל הצער', והצעיל לו למסור שיעור דף יומי ברכבת היוצאת ב-7:51 מפאר ווקויי הרב הסכים, ומרוקוביין שוטט לאורך קרוןות הרכבת כשהוא מחלק לנוסעים מנשדים המודיעים על קיום השיעור.

כבר למחות התקבצו כשלושים איש בקרון האחורי של הרכבת לשיעור בדף היום. ורעיון ה策יל כל כך, שהוא הועתק גם לרכבת היוצאת ב-8:15. "זה בהחלט הופך את הנסעה למהונה יותה", אמר אליעזר כהן, כהן, בן 65, נוסע ברכבת בכל יום מסידרhost (אחת מהמשער ערי הפיב טאונס) למנהטן. הוא ה策טרף לשיעור לפני יותר מעשור שנים. "גמרה עוסקת בכל הבית של החיים", הסביר ל'ניו יורק פוסט' שדיוח אף הוא

הברון רוטשילד

רכשו של הרב דוד רוטשילד אינו נמנה בממן כמו בספר השיעורים היומיים
הרבים שהקים במוני האוכלוסייה המקומית

כשהוא עובר מבית-כנסת לבית-כנסת ומיסיד שיעורים
בדף היומי, במקומות שבהם הרעיון נחשב למשמעותי. לאחר
לאחר ביסוס החסיוו, היה מעביר את המושכות בדרך
כלל לאחד התלמידים הקבועים, שנראה היה לו כראוי

לקחת על עצמו את האחוריות למסורת השיעור.
פעמים רבות אני גם זה שמשכנע אנשים לצאת
לשיעור", הוא מוסיף בגינוי לב. "פעמים, אנשים
זוקקים לדחיפת שתורותם להלכת לשיעור, ואם משחו
אומר לי כי זה לא בשבייל', תשובתי היא, 'אל תdag,
עוד אגע אליך בשיעור הבא שאקימ...'".

לרבות רוטשילד יש השקפה מוצקה מאוד לגבי האופן
שבו שיעור בדף היומי צריך להתנהל. "לדעתי, מיגד
שיעור חייב להיות מוכן היטב. לורות שכבר מסורת
בעבר שיעורים בדף היומי, אני תמיד עובר שוב על
הדף לפני מסירת השיעור. אני חושב גם שחשוב מאוד
להסביר את כל הדף ביום הנכון. כאשר בשיעורים
אחרים, היה מתקסל מאוד כשהם היו בפיגור של כמה
ימים, והיית צריכה להמשיך ולהתקדם בכך".

אלא שהרב דוד רוטשילד אינו מתגורר בשכונת קוט
שט. לוק, מה שהיה עבורי בעיה בשבת. השכונה נמצאת
במזרחה הליכה של כשעה מבתו, ואם ניקח בחשבון את
הטופטורות שמתהנת לאפס בחורף של מונטריאול,
הוא לא יכול היה לקחת על עצמו את הצעידה הרגלית
לשיעור וחזרה, שבשותה.

לכן, הודיע לתלמידיו שהוא מוכן להגיע ברכבו במויצאי
שבותות, למורת שבלייבו קין ספק רב אם אכן ירצה
להשתתף. אולם, לשמוחתו הרבה, האנשים הגיעו לשיעור
והסדר זה המשיך במחוכנותו שנים ארוכות, עד שהצליח
לאורגן רוטציה של מגדי שיעור מחליפים, שיבאו למסור
את השיעור בשבותות או במויצאי השבת.

דוד סומן

שעה היא 6:15 בובוקה, בשכונת קוט סט.
лок במוני ריאול שבקנדה. ביום חורפי, הקור
שבוחץ הוא מעבר לקיפאון. בחורף, יכולות
הטופטורות באזור זה לצנוח עד עשרות מעלה
מתחת לאפס. אך לא מזג האויר המושלג ואך לא
השעה המוקדמת ניכרים בשיעור הדף היומי של הרב דוד
רוטשילד, בבית הכנסת קתל תפארת בית דוד רוטשילד.
רבים מה/תלמידים' הם אנשי מקצוע משליחים:
עורכי דין, משפטניים, פרופסורים באוניברסיטה ואך
כמה מגדולי המנתחים בתהירות וברහיטות. הוא
מגיד השיעור מרצה את דבריו בתהירות וברහיטות.
מסביר את מילوت הגמara תוך עוקב אחר פניו
של המאזינים ומחפש אותן הינה. אם יתקל בפנים
אטומות, יחוור על ההסבר עד שירגש שהלומדים הבינו
את החומר.

האווריה בחדר חיוונית ודרוכה. הציבור תוסס, זורק
עד ועוד שאלות לכיוון מיגד השיעור. הוא עונה על
כל השאלות שניתן לענות עליו בזמן הקצר העומד
לרשوت, אך מתעקש להתקדם הלאה ולדוחות את
השאלות הסובכות יותר למועד אחר. במקביל, הוא מסרב
להתאפשר על בהירותה הבהנה, כשהוא אף נערז בטבלאות
כתובות ובאמצעי המוחשה אחרים, בהתאם לצורך.
הרב דוד רוטשילד חיל למסור שיעור בדף היומי
מאז שעסוק במסכת נזיר בשנת תש"ה.

לשיעורו הנוchein בקבוק סט. lok מולאים כתעת ר'ך
ח"י שנים רצופות, כשהוא מוסר שני שיעורים ביום (את
שיעור השני הוא מוסר בעבר בהמפסטד הסמוכה) –
אך בעשרות השנים שעברו, נהוג למסור שיעורים ובבים
אחרים בדף היום. היו תקופות שבהן היה מוסר לא
פחות מאربעה שיעורים ביום באופן קבוע.

הרב רוטשילד נמשך, מאז ומעולם, הן לתהום הקירוב
והן להוראה, וניצל את שני הקישורים האלה היבר.

"אם הפסדתם
דף ואתם
מנסים
להשללים
אותו לפני
שמתקדים
הלאה", הוא
זההיר, "סביר
מאוד שבסוף
תצברו עוד
ועוד פערים.
היכר הרע
יגרום לכם
לאבד את כל
הש"ס בשבייל
דף אחד

משלשה למאה

שיעור בן שלשה משתתפים שהחל באופן פתאומי הפק ללו זום של כמה לומדים במקסיקו-סיטי | גם רuidת אדמה לא החסירה משתתף אחד מהשיעור

טובה, כי מי שיש לו עשר שאלות לשאול באותו ערוץ, ישתדל לצמצם אותן לתשע בלבד.

השפעתו של שיעור הדף היומי על הקהילה במקסיקו-סיטי – חזקה ומוגנתה יתבט. בשנים הראשונות, היו מבעל-הבתים שהיו חובשים כיפה רק לכבוד השיעור. אולם, עם הזמן החולף, אורה של התורה עשה את שלו: הגברים חובשים ביום מגבעות, הנשים החולו לכוסות את ראשיהם, בנותיהם נשואות לאברכלי כול ובניהם המשיכו לישיבות קדושות, במקומות להצטרכן לעסוק המשפחתי בימי ציעיר.

כדי לעודד את המשתתפים, מארגנים חברי השיעור 'סיום' חגיגי לגמראה של כל מסכת. עם סיום הש"ס המתקרב, מתגבשת תכנית לאיירוע מיום אחד שיטקיים במלון יוקרתי, בהשתתפות מרצים חשובים מחוץ לארצנו. תעודות תחולקנה לכל בעלי-הבתים שסיימו את מחזור הלימוד כולל. השינוי שחולל השיעור בובים ממשתתפיו הוא עצום. "היה אצלונו איש עסקים שהתייחס תחילה אל הלימוד מודר בקרירות", נזכר הרוב בדיוש. "אחריו תקופת ארכחה שהשתנה בשיעורו, הוא פיתח השקלה ללימודים מיד בתום יום העבודה הארוך, אחרי תפילת מנחה. הם אויל עייפים מאוד מימים העבודה, אבל, לדברי הרוב חדש, הם משקיעים את כל כושר הרינו שלהם בשיעורי וועשים כל שביכולתם שלא להפסיד את השיעור – גם לומד בני ברק".

באמתחתו של הרוב חדש עצה טובעה לומדי הדף היומי, מניסיונו האישי. תמיד היצמדו לדף היומי הרשמי, גם אם זה אומר לדלג על דף שהפסדתם. "אם הפסدتם דף ואתם מנסים להשלים אותו לפני שמתקדמים הלאה", הוא מזהה, "סביר מאוד שבסוף תצברו עוד ועוד פריריות. היצור הרע יגורם לכם לאבד את כל הש"ס בשליל דף אחד".

הוא מצין, כי גם אם אדם מפסיד מאה דפים בשנה, עדין ישאר עם 2,000 דפים לאורך הלימוד כולם, ממשתתפים בכנסי שלישים מהש"ס.

"החפץ חים מלמד אותנו שכadsם מגיע לעולם האמת, הוא מקבל ש"ס שמורכב מכל דפי הגמרא שלמד בחו"ל. ברור שחשוב להזוז ולשנן את הלימוד, אבל אם אדם למד את הש"ס כולה לפחות פעמי אחת, הוא קיבל שם מעלה את הש"ס בשלמותו. וזה הבדל גדול ומשמעותי מאוד".

דוד סוסמן

ה החל בלילה אחד, בבית המדרש שבלב מקסיקו. אל ההיכל נכנס בצדדים מהירים הרוב הגאון רבי אברהם חדש. הוא פנה אל בנו, ראש הישיבה הרה"ג ר' שמואל חדש: "ישנה קבוצה של בעלי-הבתים שמנעה עוד שעה", אמר הרוב החדש לבנו, ללא התראה קדומה, "זאתה תמסרו להם שיעור בדף היום".

אותו שיעור ראשון, עם שלושה משתתפים בלבד, התקיים ב' בטבת תשם"ט, עית, קרוב למחצית היובל מאוחר יותר, הם מסיימים את מחזור הלימוד השלישי שלהם. למעשה, מוסר הרוב חדש שני שיעורים כל ערוץ, שניהם בעברית, כשהוא זורק פה ושם כמה מילים בספרדית, להבחורת העניין. מהלך המחו"ר האחרון, נספו שני שיעורים נוספים בדף היום. מספר המשתתפים הכול בשיעורי הדף היומי במקסיקו-סיטי מגיע ביחיד לכמהה.

יום העבודה כאן מסתיים בשעה 7:00 בערב, וכל הפסקה בת שעתיים למנוחת צהרים. מה שאומר, משתמשי השיעור נהוגים להגע מיד בתום יום העבודה הארוך, אחרי תפילת מנחה. הם אויל עייפים מאוד מימים העבודה, אבל, לדברי הרוב חדש, הם משקיעים את כל כושר הרינו שלהם בשיעורי וועשים כל שביכולתם שלא להפסיד את השיעור – גם כשלפעמים יש להם מחויבויות אחרות.

אורחיה חתונה שעשוים לבוא בין החופה, המתקיימת בדרך כלל בבית הכנסת הסמן, בין קבלת האורחים, הנערכות במלון. לפעמים, מוחייבותם של המשתתפים עוזרת במבחן קשה. לפני מספר חדשים, פגעה רuidת אדמה קשה בעיר מקסיקו-סיטי, בעיצומו של השיעור בדף היום.

הרוב חדש בירך בקהל 'שכחו וגברתו מלא עולם', והכל ענו אחריו. אחר, הודיע הרוב שכל מי שփץ לשוב לבתו, יכול לעשות זאת. אף לא אחד מהלומדים יצא.

אחריו יום עבודה, והוא שביבקו לסייע את ליבם תוך כדי השיעור. אבל החזינות אופפת את השיעור: "בעלי-הבתים המשתתפים בשיעור קובל על עצם שלא להכנס אוכל לשיעורו. אפילו לא חטייפים קלים – גם אם לפעמים הם חשים צורך בכך". אולם, החזינות מהולה בעוצמת מידיתית, ושולות תמיד מתקבלות ברכבה.

כך לעיתים, כדי להסביר לטים את הדף, יודיע מגיד השיעור ברוח